

Nanebevzetí Panny Marie

*Zdrávas, Maria Panno,
nebeská Královno,
od Boha Pána
korunovaná.
Proto blahoslavená,
nad anděly vznešená
sluješ, ó slavná Maria.*

*Zdrávas, Maria Panno,
Boha Otce dcero,
on tě vyvolil,
slávou ozdobil.
Proto blahoslavená,
nad svaté oslavená
sluješ, ó svatá Maria.*

Když Maria, která byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, dokončila svůj pozemský život, byla s tělem i duší vzata do nebeské slávy a vyvýšena Pánem jako královna všeho tvorstva, aby se dokonaleji připodobnila svému Synu, Pánu pánů a vítězi nad hříchem a smrtí. Nanebevzetí svaté Panny je zvláštní účastí na vzkříšení jejího Syna a předjímá vzkříšení ostatních křesťanů: Ve svém mateřství jsi uchovala panenství, ve své smrti jsi neopustila svět, ó Matko Boží; dosáhla jsi pramene života, ty, která jsi počala živého Boha, a osvobodíš svými modlitbami naše duše od smrti.

Svátek se začal slavit v Jeruzalémě už v V. století. V dalším století ho začal slavit celý křesťanský Východ a od VII. stol. byl slaven v Římě. Během pozdějších dob se Nanebevzetí Panny Marie stávalo nejčastějším titulem mariánských kostelů. Dogmatické vyjádření pochází od papeže Pia XII. z 1.11. 1950 a říká se v něm, že Panna Maria obdržela hned po odchodu z tohoto světa celou slávu, protože byla vzata do nebe s tělem i duší a nemusí čekat jako ostatní zemřelí na oslavení až na konci věků. Tímto byla potvrzena staletá víra křesťanů.

O zcela mimořádném privilegovaném postavení Panny Marie hovoří v Bibli v knize Zjevení apoštol Jan. Některé tyto části nesou tajemství skrytá lidským úvahám. Aby se však nejvyšší svatý Bůh mohl spojit s lidstvím, které chtěl v lidském těle vykoupit, potřeboval si připravit k tomu odpovídající ženu, kterou přislíbil již na počátku. To má souvislost i s dogmatem o Neposkrvněném Početí a celým Mariiným životem v Bohu, jenž v ní přebýval neustále. Právě tato vznešenost Marie, nejčistší dcery Otce, snoubenky Ducha Svatého a Matky Syna, byla i pro její věrnost a neustálou jednotu s Boží vůlí, za podílu zásluh Božího Syna, hodna mimořádného povýšení. Její neposkrvněné tělo, které bylo na zemi schránkou života Božího, nemohlo pro tuto vznešenost podlehnout porušení. Ono vzetí Panny Marie do Boží slávy je možné vidět jako předvoj vykoupených, kteří přijali Spásu a jejichž tělo bude po konci světa vzkříšeno.

Přirozená tělesná smrt symbolizuje umírání všem pozemským věcem. Při vzpomínce na Mariin konec života, bychom měli mít na mysli i vlastní opouštění toho, pro co žije svět. "Kristus za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal." Tato slavnost má nás nasměrovat k životu v nebi, kde v den posledního soudu máme přijmout oslavené tělo podobající se Kristovu a Mariinu.

Den Mariina nanebevzetí je ztotožňován s dnem jejího úmrtí. Jako její Syn i ona prošla smrtí, nad níž zvítězila účastí v Jeho vítězství. Vše ostatní bylo v Jeho božské moci a odpovídalo Jeho lásce a důstojnosti. Sv. Antonín z Padovy o tomto svátku upozorňoval, že Mariiny výsady jsou propojeny a dány v nevýslovné milosti Božího mateřství, kterému se nemůže rovnat žádný jiný projev milosti. Dával jí titul "Naše Ester," aby zdůraznil význam tohoto mateřství, na kterém závisela naše záchrana. Sv. Antonín hleděl na slávu, která se pro toto mateřství v nanebevzetí dovršila.

Sv. Jan Damašský:

„Slušelo se, aby tělo té, která při porodu zůstala neporušenou pannou, zůstalo také po smrti beze všeho porušení. Slušelo se, aby ta, která nosila Stvořitele jako své dítě ve svém lůně, prodlévala v Božím stánku v nebi.

Slušelo se, aby ta, s níž se Otec zasnoubil, bydlela v nebeských komnatách. Slušelo se, aby ta, která hleděla na svého Syna visícího na kříži a zakusila v svém srdci meč bolesti, jehož byla ušetřena při porodu, mohla hledět na svého Syna, jak sedí ve slávě po pravici Otce. Slušelo se, aby Matka Boží měla to, co má Syn, a aby byla od všech tvorů uctívána jako Boží Matka a služebnice.“

Děkujme Bohu za veliké skutky, které pro naši spásu učinil blahoslavené Panně Marii, a prosme ho:

Bože, naplň nás svou milostí.

Bože, tys vyvolil Pannu Marii, aby byla Matkou tvého Syna,

— na její přímlovu vyslyš naše prosby.

Tys svěřil všechny lidi do mateřské ochrany Panny Marie,

— na její přímlovu uzdrav nemocné, potěš zarmoucené, odpusť hříšníkům a dej všem spásu a mír.

Tys učinil Pannu Marii chrámem Ducha svatého a naplnils ji svou milostí,

— sešli i nám hojnost darů svého Ducha.

Tys shromáždil apoštoly, aby společně s Pannou Marií setrvali v modlitbách,

— dej, ať tvá církev následuje příklad jejich jednomyslné modlitby a roste k dokonalosti lásky.

Tys vzal neposkvrněnou Pannu Marii s tělem i s duší do nebeské slávy,

— dej i našim zemřelým účast na slávě svého Syna.

Všemohoucí, věčný Bože, Tys vyvolil svou pokornou služebnici Pannu Marii za Matku svého jednorozeného Syna, a pro jeho zásluhy jsi dovršil její vykoupení a korunovals ji nebeskou slávou; na její přímlovu doved' do nebeské slávy i nás. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.